

Sygn. akt I C 424/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Radomiu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Kierończyk

Protokolant: prot. sądowy Kamil Winiarski

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 w Radomiu

na rozprawie

sprawy z powództwa S. G.

przeciwko B. S. (1)

o zapłatę

I. powództwo oddala

II. zasądza od S. G. na rzecz B. S. (2) kwotę 4 317 cztery tysiące trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

III. Nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Radomiu) od S. G. kwotę (...), 36 (tysiąc trzysta siedemdziesiąt dwa złote trzydzieści sześć groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa

Sygn. akt I C 424/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 marca 2012 roku powód S. G. wniósł

o zapłatę od pozwanej B. S. (1) kwoty 141 520 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 17 grudnia 2010 roku zakupił

u pozwanego prasę rolującą (...) (...) nr fabryczny (...), rok produkcji 2010, na podstawie faktury nr (...). Podczas jej użytkowania w dniu 10 sierpnia 2011 roku, w skutek wadliwości urządzenia, miał miejsce pożar, który spowodował całkowite zniszczenie prasy. Powód pismem z dnia 5 września 2011 roku wezwał pozwaną do niezwłocznej wymiany zepsutego urządzenia na nowy egzemplarz. Wobec bezskuteczności wezwania pozwanej do wymiany zakupionej prasy, odstąpił od zawartej umowy sprzedaży i w dniu 28 listopada 2011 roku zażądał zwrotu pieniędzy (k. 3-5).

Na rozprawie w dniu 12 września 2012 roku powód S. G. oświadczył, że dochodzi roszczenia na podstawie art. 556 i nast. kc dotyczące rękojmi za wady rzeczy, podnosząc, że sprzedaż nastąpiła z dniem wystawienia faktury tj. 17 grudnia 2010 roku (k.43).

Pozwana B. S. (1) wniosła o oddalenia powództwa i wskazała, że do sprzedaży prasy i jej wydania powodowi doszło w dniu 15 lipca 2010 roku (k.43).

Strony podtrzymały swoje stanowiska przez cały czas trwania postępowania (k. 202).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. G. jest rolnikiem i prowadzi własne gospodarstwo rolne. Prowadzi hodowlę zwierząt. W 2010 roku postanowił zakupić prasę do sprzątania słomy. Pod koniec marca 2010 roku pojechał do firmy (...) do miejscowości O., w której wcześniej zakupił różne maszyny rolnicze i zamówił prasę rolującą. Firma ta jest prowadzona przez B. S. (1) (dowód: zeznania powoda S. G. k. 44-45, zeznania świadka A. S. k. 127v od 00:02:16 do 00:36:09, S. J. k. 131v od 00:02:02 do 00:24:59).

W dniu 15 lipca 2010 roku strony zawarły umowę sprzedaży prasy zwijającej K. (...) nr identyfikacyjny (...). S. G. wpłacił zaliczkę na poczet zapłaty za prasę. Wtedy towar został mu wydany. Powód rozpoczął jego użytkowania. Otrzymał instrukcję obsługi, nie odbył szkolenia, gdyż już wcześniej pracował na podobnych urządzeniach u swojego sąsiada S. J. (dowód: wyjaśnienia powoda S. G. k. 44-45, pozwanej B. S. (1) k. 45v-46, zeznania świadków A. S. k. 127v od 00:02:16 do 00:36:09, S. J. k. 131v od 00:02:02 do 00:24:59, M. N. k. 124 v od 00:04:54 do 00:17:24, A. W. k. 124v od 00:17:53 do 00:32:15 umowa sprzedaży k.36-37, protokół przekazania maszyny k. 38).

S. G. nie posiadał części pieniędzy na zapłatę za maszynę i uzyskał kredyt na jej zakup w Banku Spółdzielczym w O.. Ostatecznie całą kwotę uiszczył w grudniu 2010 roku. Wtedy została przez pozwaną wystawiona faktura nr (...) i otrzymał dowód gwarancji (dowód: wyjaśnienia powoda S. G. k. 44-45, pozwanej B. S. (1) k. 45v-46, zeznania świadka A. S. k. 127v od 00:02:16 do 00:36:09, faktura nr (...) z dnia 17 grudnia 2010 roku k. 13, rejestracja gwarancji z dnia 17 grudnia 2010 roku k. 15).

S. G. pracował na tej maszynie do sierpnia 2011 roku.

W dniu 13 lipca 2011 roku rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie rolowania słomy. Maszyna nie była nadmiernie eksploatowana przez powoda. W dniu 10 sierpnia 2011 roku doszło do pożaru prasy, źródło ognia znajdowało się wewnątrz komory prasowania. Nastąpiło uszkodzenie łożyska, jednakże nie jest możliwe jednoznaczne rozstrzygnięcia, czy uszkodzenie łożyska było wynikiem jego niewłaściwej konserwacji czy wady fabrycznej (dowód: opinie biegłych: D. D. k. 53-56, k.62-64 i k. 96-97; E. S. k. 136- 141, k. 168-178 i k. 202 od 00:05:05 do 00:24:33).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane dowody w postaci dokumentów, opinii biegłych z zakresu: (...) i pożarnictwa – E. S., zeznań świadków: A. S., S. J., M. N. i A. W. a także na podstawie bezspornych twierdzeń stron.

Sąd podzielił opinię biegłego biegłych z zakresu: (...) i pożarnictwa E. S.. Opinie oraz wnioski w nich zawarte są spójne i jasne. Biegli dysponują odpowiednim zakresem wiedzy oraz doświadczenia zawodowego i wydając opinie oparli się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie były kwestionowane przez strony. Dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu zarówno pod względem formalnym jak i merytorycznym.

Sąd nie dał natomiast wiary twierdzeniom powoda, że zakup prasy rolującej miał miejsce w dniu 17 grudnia 2010 roku, gdyż jest to sprzeczne z ustaleniami wynikającymi z dołączonych do sprawy dokumentów, jak również wyjaśnień pozwanej i świadków A. S. i S. J..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podnieść należy, że powód S. G. dochodził roszczenia z tytułu rękojmi za zdarzenie z dnia 10 sierpnia 2011 roku. Jak wynika z art. 556 § 1 kc w brzmieniu obowiązującym do dnia 21 stycznia 2014 roku sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym (rękojmią za wady fizyczne).

Zgodnie natomiast z art. 586 § 1 kc w brzmieniu obowiązującym do dnia 21 stycznia 2014 roku. uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne wygasają po upływie roku, a gdy chodzi o wady budynku - po upływie lat trzech, licząc od dnia, kiedy rzecz została kupującemu wydana.

Zjednoznacznego brzmienia tego przepisu wynika bezsprzecznie, że uprawnienia z tytułu rękojmi wygasają po upływie roku, jeżeli przed tym terminem wada nie zostanie stwierdzona, licząc od dnia, kiedy rzecz została kupującemu wydana. Jest to termin zawity, po upływie którego wygasają objęte nim roszczenia. Przewidziane komentowanym przepisem terminy zawite mają zastosowanie do wynikających z rękojmi roszczeń majątkowych, które przysługują kupującemu z tytułu rękojmi. Oznacza to, że jeśli kupujący zamierza w ramach uprawnień z tytułu rękojmi odstąpić od umowy, czy skorzystać z innych, przewidzianych przepisami

o odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi, musi udowodnić, że stwierdził wadę przed upływem wskazanych w przepisie terminów. Ciężar dowodu na okoliczność stwierdzenia wady w określonym terminie obciąża kupującego. Stwierdzenie wady w tych okolicznościach należy pojmować jako powzięcie przez kupującego wiedzy, że przedmiot umowy jest niezgodny

z umową. Dostrzeżona rozbieżność w tej dziedzinie jest konieczną,

a równocześnie wystarczającą okolicznością do wykonania uprawnień

z tytułu rękojmi. W niniejszej sprawie wydanie rzeczy nastąpiło w dniu

15 lipca 2010 roku, w chwili gdy strony zawarły umowę sprzedaży, co znajduje potwierdzenie zarówno w wyjaśnieniach pozwanej B. S. (1), zeznaniach świadków: A. S., S. J., M. N. i A. W. oraz dokumentach

w postaci umowy sprzedaży i protokołu przekazania maszyny. W związku

z tym, że roszczenie powoda z tytułu rękojmi wygasło w dniu 15 lipca 2011 roku, w tym czasie prasa pracowała prawidłowo i do zdarzenia doszło dopiero w dniu 10 sierpnia 2011 roku a więc po upływie terminu do dochodzenia roszczeń z tytułu rękojmi. Wbrew twierdzeniom powoda odpowiedzialność

z tytułu rękojmi rozpoczyna się z dniem wydania rzeczy kupującemu, a nie

z dniem zapłacenia ostatniej raty i otrzymania przez niego faktury VAT.

W okresie od 15 lipca 2010 roku do dnia 17 grudnia 2010 roku użytkował bowiem przedmiotową prasę i pozostawał ona w jego posiadaniu. Podkreślić jeszcze raz należy, że termin dochodzenia roszczeń z tytułu rękojmi ma charakter terminu zawitego, zaś po ich upływie uprawnienia wygasają (tak Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2003 roku w sprawie V CK 343/02 Monitor Prawny z (...)).

Na marginesie podnieść należy, że przeprowadzone postępowanie dowodowe, w tym opinie biegłych: z zakresu mechanizacji rolnictwa – (...) jak i pożarnictwa – E. S., nie dało podstaw do uznania, że do awarii przedmiotowej prasy rolującej doszło z przyczyny tkwiącej już poprzednio w rzeczy sprzedanej, a nie z powodu nieprawidłowego użytkowania przez powoda maszyny. Podkreślić należy, że S. G. posiadał instrukcję obsługi tego urządzenia, wcześniej pracował z tym urządzeniem u sąsiada i w rozmowach z mężem pozwanej A. S. wskazywał, że potrafi ją obsługiwać. Zgodnie

z utrwalonymi poglądami doktryny ciężar dowodu, że wada tkwiła w rzeczy jeszcze przed wydaniem jej kupującemu, spoczywa na nabywcy.

W niniejszej sprawie rozważania te mają jednak znaczenia jedynie drugorzędne, gdyż powodowi minął termin do dochodzenia roszczenia z tytułu rękojmi za wady fizyczne zakupionego towaru w dniu 15 lipca 2011 roku.

W związku z powyższym Sąd w punkcie I wyroku powództwo powoda oddalił jako niezasadne.

O kosztach procesu w przedmiotowej sprawie Sąd w punkcie drugim wyroku orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd zasądził od S. G. na rzecz B. S. (1) kwotę 4 317 złotych. Na kwotę tą składają się: koszty zastępstwa procesowego, o których mowa w § 6 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dziennik Ustaw z 2013 roku poz. 490 t.j. z późn. zm.) w kwocie 3 600 zł, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, oraz 700 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa na poczet opinii biegłego (k.129, k.143 i k.179).

W punkcie trzecim wyroku Sąd nakazał pobrać od powoda S. G. kwotę 1372,36 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa na poczet opinii biegłego (k. 68, k.102, k. 179, k. 203).

/-/ Na oryginale właściwy podpis.-